

شماره ۶۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰

تاریخ ۱۳۶۱/۱۰/۱۰

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

بجای

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۱۳۶۱ / ۱۰ / ۹
شماره ۹۹۹۱

شورای محترم نگهبان

طرح قانونی رسیدگی به مالکیت زمینهای زراعی و احیاء و واگذاری
اراضی در جمهوری اسلامی ایران که در جلسه علنی روز سه شنبه
۱۳۶۱/۱۰/۷ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در عنوان و متن به
تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی بسرای
رسیدگی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال میگردد. ع.

رئیس مجلس شورای اسلامی

آکبر هاشمی

۱۳۶۱/۱۰/۸

بخش اول

دفتر شورای نگهبان

تاریخ ۹ / ۱۰ / ۱۳۶۱

شماره ۶۹۹۱

طرح قانونی احیاء و واگذاری اراضی مزروعی

فصل اول - تعاریف

- ماده ۱- اصطلاحاتی که در این قانون بکار برده میشود از نظر اجرای آن به شرح زیر تعریف می‌گردد .
- ۱- کشاورزی . کشاورزی عبارتست از بهره‌برداری از آب و زمین به منظور تولید محصولات گیاهی و حیوانی (از قبیل زراعت ، باغداری ، درختکاری مثمر و غیر مثمر ، جنگلداری و جنگلکاری ، دامداری ، پرورش طیور و زنبور عسل و آبزیان) .
 - ۲- اراضی دولتی . عبارتست از زمینهای ثبت شده و ثبت نشده ، دایر ، بایر ، خالصه ، وسایر انواع اراضی که بطریق مشروع به دولت منتقل شده یا بشود . ویا آن دسته از اراضی که دولت به موسسات دولتی و غیر دولتی حقیقی یا حقوقی جهت اجراء طرحی واگذار کرده و مطابق ضوابط مربوطه به اجرا در نیامده باشد .
 - ۳- اراضی ملی عبارت از زمینهایی است که در اختیار دولت جمهوری اسلامی میباشد از قبیل موات ، جنگلی ، مستحدثه ، ساحلی و آن دسته از اراضی که دولت به موسسات اعم از دولتی و غیردولتی ، حقیقی یا حقوقی جهت اجرای طرحی واگذار کرده و تا تصویب این قانون مطابق ضوابط مربوطه به اجراء در نیامده باشد .
 - ۴- اراضی مسترد شده . کشت و صنعت ها و اراضی نیمه مکانیزه و زمینهایی که توسط محاکم صالحه اسلامی حکم به تملک عمومی صادر و در اختیار دولت قرار گرفته باشد .
 - ۵- موات . زمینهای غیر آبادی که سابقه احیاء و بهره‌برداری نداشته و بصورت طبیعی باقی مانده است (موات بالاصاله) . و همچنین زمینهایی که سابقه احیاء داشته لکن به مرور زمان خراب و موات شده است و مالک هم ندارد (موات بالعرض) .
 - ۶- اراضی معرض عنها . زمینی که مالک از آن اعراض کرده یا بکند .
 - ۷- بایر . زمینهایی است که حداقل ۵ سال متوالی بدون عذر موجه مورد استفاده قرار نگرفته باشد .
 - ۸- دایر . زمینهای آبادی است که عرفا مورد بهره‌برداری است .
 - ۹- اراضی دایر بزرگ . اراضی دایری که بیش از سه برابر عرف محل باشد .
 - ۱۰- زمینهای موقوفه . زمینهایی است که توسط فرد یا افرادی وقف شده باشد و به دو دسته خاص و عام قابل تقسیم است .

بخش اول

- ۱۱- اراضی مستحده . زمینهایی است که در اثر پائین رفتن سطح آب دریاها و دریاچهها ، و تغییر بستر رودخانهها و خشک شدن تالابها پدید آمده باشد .
- ۱۲- اراضی ساحلی . زمینهایی است که در مجاورت حریم دریا و دریاچه و یا اراضی مستحده قرار دارد و با توجه به انواع اراضی مذکور در این قانون بر حسب مورد در حکم یکی از آنها محسوب خواهد شد .
- ۱۳- مراتع . زمینهایی است اعم از کوه و دامنه یا زمین مسطح که در فصل چرای دارای پوششی از نباتات علوفهای خودرو بوده و با توجه چرای عرفا مرتع شناخته شود . چنانچه مرتع دارای درختان جنگلی خودرو باشد ، مرتع مشجر نامیده میشود .
- ۱۴- نهالستانها . جنگلهای دست کاشت عمومی که توسط دولت ایجاد شده باشد .
- ۱۵- اراضی جنگلی . به جنگل تکامل نیافتهای گفته میشود که به دو صورت زیر باشد .
الف - تعداد کننده درخت یا نهال یا بوته جنگلی در هر هکتار آن جداگانه یا مجموعا از یکصد اصله تجاوز ننماید .
ب - درختان جنگلی بصورت پراکنده باشد به نحوی که حجم آن در هر هکتار در شمال (از حوزه آستارا تا حوزه گلیداغی) کمتر از پنجاه متر مکعب و در سایر نقاط ایران کمتر از بیست متر مکعب باشد (در صورت وجود شمشاد و حجم بیش از سی متر مکعب جنگل شمشاد محسوب میشود) .
- ۱۶- آیش . زمین دایری است که بصورت متناوب طبق عرف محل برای دوره معینی بدون کشت بماند .
- ۱۷- خانواده . عبارت است از مجموع سرپرست و افراد تحت تکفل او که در عرف یک واحد خانواده محسوب میشود .
- ۱۸- عرف محل . مقدار زمینی است که برای تامین معاش زندگی یک کشاورز و خانواده اش با توجه به توان خانوادگی ، مورد نیاز باشد ، بطوریکه بعد از کسر هزینه های کاشت ، داشت و برداشت به مقدار اجرت روزانه یک کارگر شهری برای او باقی بماند .
- ۱۹- منبع یا ممر درآمد دیگر . عبارتست از منبع یا درآمدی غیر از زراعت که نیاز این خانواده را بطور متعارف و مشروع تامین نماید .
- ۲۰- اراضی تمام مکانیزه . زمینهایی است که عملیات کاشت ، داشت ، برداشت و سیستم آبیاری آن بوسیله ماشین آلات متناسب انجام میگیرد .

فصل دوم - اهداف و زمینها

ماده ۲- با توجه به اصول ۳ و ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی و سیاست اقتصادی کشور جمهوری

بجسالی

اسلامی ایران که بر اصل استقلال اقتصادی توجه عمیق دارد و به منظور رسیدن به خودکفائی کشور که در درجه اول مبتنی بر توسعه امر کشاورزی و بهره‌برداری صحیح از اراضی مزروعی میباشد و برای ریشه‌کن کردن فقر و محرومیت افراد جامعه و جلوگیری از هجرت بی‌رویه روستائیان با استفاده از اجازه مورخ ۱۳۶۰/۷/۱۹ حضرت امام خمینی که در آن مجلس شورای اسلامی راصاحب صلاحیت برای تشخیص موارد ضرورت و فساد و قانونگزاری لازم در این گونه موارد دانستمانند تصویب و اجرای طرح احیاء و واگذاری اراضی مزروعی برای مدت پنجسال ضروری تشخیص داده شده .

ماده ۳- اراضی مورد نظر در این قانون پنج قسم است .

الف - اراضی موات و رها شده .

ب - منابع ملی (از قبیل مراتع - اراضی جنگلی - اراضی مستحدثه) .

ج - اراضی دولتی و مسترد شده به دولت .

د - اراضی بایر .

ه - اراضی دایر .

ماده ۴- اراضی بندهای الف و ب و ج در اختیار دولت جمهوری اسلامی است و دولت میتواند با رعایت ضوابط مذکور در این قانون مورد بهره‌برداری قرار داده و یا به واجدین شرایط واگذار نماید .

تبصره ۱- آن قسمت از اراضی مواتی که از تاریخ ۲۲/۱۱/۵۷ به وسیله مجاری قانونی وارگانهای انقلابی به اشخاص حقیقی و حقوقی واگذار شده در صورت احیاء در اختیار آنها باقی خواهد ماند و طبق ضوابط این قانون با آنها رفتار خواهد شد .

تبصره ۲- اسناد مالکیت زمینهای مواتی که بموجب این قانون در اختیار دولت میباشد و یا مورد وثیقه قرار گرفته باطل و غیر از مطالبات اشخاص ناشی از فروش اینگونه اراضی که منتفی می‌گردد ، مطالبات دیگر وسیله طلبکاران از سایر اموال بدهکار قابل استیفاء خواهد بود .

ماده ۵- اراضی بند د در صورت اعراض صاحبان آنها بلاعوض در اختیار دولت قرار میگیرد و گرنه دولت نخست به صاحبان آنها اولویت می‌دهد تا در مدت یکسال به عمران سه برابر عرف محل زمینشان بپردازند و مازاد زمین را خریداری و در اختیار خود می‌گیرد و در صورتیکه در مدت مقرر اقدام به عمران آن ننماید ، تمام زمین را در اختیار خود می‌گیرد و تا کشت و بهره‌برداری از آن را به افراد واجد شرایط واگذار نماید و در هر حال قیمت عادلانه زمین را بعد از کسر بدهیهای قانونی به صاحبش پرداخت خواهد کرد .

بجای

تبصره ۱- میزان تشخیص عرف محل حسب مناطق مختلف کشور و انواع محصول مطابق جدولی خواهد بود که به پیوست آئین نامه اجرائی این قانون در ظرف سه ماه از تاریخ تصویب این قانون به تصویب هیات دولت می رسد .

تبصره ۲- در مواردی که عذر مالک در امر عمران و آبادی سه برابر عرف محلش موجه باشد با تأیید هیات واگذاری زمین مهلت مقرر قابل تمدید می باشد .

تبصره ۳- دولت علاوه بر مهلت دادن چنانکه مالکین اراضی بائر فاقد توانائی مالی و وسائل باشند امکانات لازم را در اختیارشان قرار خواهد داد .

ماده ۶- اراضی بنده - در مورد اینگونه اراضی اگر مالک شخصا به کار مستقیم و یا حداقل مدیریت مستقیم و موثر در امر زراعت دخالت داشته باشد ، سه برابر عرف محل زمین در اختیار او می ماند و در صورتیکه مالک شخصا بطور مستقیم و یا حداقل مدیریت مستقیم و موثر در امر زراعت دخالت نداشته باشد ، دو برابر عرف محل زمین در اختیار او می ماند و با رعایت اولویتها مازاد زمین از او خریداری و در اختیار دولت اسلامی قرار داده می شود تا بما افراد واجد شرایط واگذار نماید و دولت بهای عادلانه این زمینها را پس از کسر بدهیهای مالک به صندوق دولت ، بما و می پردازد .

تبصره ۱- در صورت توافق مالک و زارع مزارعه و اجاره بانظارت کامل دولت بسر تملیک اولویت دارد .

تبصره ۲- زمین دامداریها مشمول این قانون نخواهد بود و تناسب مقدار زمین و تعداد دام باید مبتنی بر ضوابط وزارت کشاوری باشد .

تبصره ۳- اراضی موقوفه عام و خاص دایر و بایر . توسط هیات واگذاری زمین و با نظر سازمان اوقاف طبق موازین شرعی و مطابق با نظر واقف به اجاره و مزارعه یا حقوق دیگر داده میشود .

تبصره ۴- قانون واگذاری شامل کسانیکه کل اراضی زراعی آنها از ۴ برابر عسرف محل کمتر باشد ، نخواهد شد .

تبصره ۵- اراضی باغات و قلمستانها در حد نصاب اراضی زراعی منظور نخواهد شد .

تبصره ۶- مالکین اراضی مشاع هر یک میتوانند تا حد نصاب مذکور در این قانون استفاده نمایند مشروط بر اینکه تحت تکفل یکدیگر نباشند که در صورت اخیر بعنوان یک خانوار تلقی می شوند .

تبصره ۷- آن دسته از اراضی بایر و دایری که مقدار آن کمتر از حد نصاب واگذاری

مجلسی

می باشد ، صاحبان آن ملزمند ظرف مدت یکسال پس از ابلاغ اقدام به کشت نمایند وگرنه دولت برای زیرکشت بردن آن اراضی اقدام خواهد کرد .
تبصره ۸ - اراضی تمام مکانیزه و کشت و صنعتها با حفظ مالکیت بانظر وزارت کشاورزی باید به طرز مطلوب مورد بهره برداری قرارگیرد ، این حکم در مورد زمینهای تمام مکانیزه شخصی که در دست صاحبانشان می ماند ، نیز معتبر است .

فصل سوم - تاسیسات و ماشین آلات

- ماده ۷ - تاسیسات مالکین دو قسمند .
الف - تاسیسات و ماشین آلات کشاورزی .
ب - تاسیسات و ماشین آلات غیرکشاورزی .
بند ۱ - تاسیسات و ماشین آلات کشاورزی که زائد بر احتیاج قانونی مالک باشد در صورتی که مورد نیاز کشاورزی و کشاورزان منطقه باشد مالک آنها ملزم است به اجاره یا فروش در اختیار کشاورزان قرار دهد .
بند ۲ - تاسیسات و ماشین آلات غیرکشاورزی .
اینگونه تاسیسات و ماشین آلات که به امور کشاورزی مربوط نمیشود از قبیل خانه شخصی ، کارگاههای فنی غیرکشاورزی - دامداریها و نظایر اینها با رعایت حریم قانونی آنها در اختیار صاحبش باقی خواهد ماند .

فصل چهارم - تشکیلات اجرائی

- ماده ۸ - مسوول اجرای این قانون وزارت کشاورزی میباشد و موظف است در تهران ستاد مرکزی هیاتهای واگذاری زمین را برای اجرای این قانون تشکیل دهد که مرکب است از نمایندگان تام الاختیار و تمام وقت .
۱- یکنفر روحانی .
۲- نماینده وزارت کشاورزی .
۳- نماینده جهاد سازندگی به تایید وزارت کشاورزی .
۴- نماینده وزارت کشور به تایید وزارت کشاورزی .
۵- نماینده وزارت دادگستری به تایید وزارت کشاورزی .

بعثتی

ماده ۹ - ستاد مرکزی هیاتهای واگذاری زمین موظف است هیاتهای را بشروح ذیل تشکیل دهد تا مفاد این قانون را بمرور اجراء گذاشته و هیچ ارگان دیگر حق دخالت و تصمیم گیری در اجراء ندارد .

- ۱- یکنفر نماینده وزارت کشاورزی .
- ۲- یکنفر نماینده جهاد سازندگی .
- ۳- یکنفر نماینده وزارت کشور
- ۴- یکنفر روحانی به تعیین روحانی عضو ستاد مرکزی
- ۵- یکنفر حقوقدان بعنوان نماینده وزارت دادگستری
- ۶- دونفر عضو متغیر از افراد متعهد و منتخب هر روستا با تایید نماینده وزارت کشور در هر منطقه و روحانی هیات .

تبصره ۱- اعضاء هیات واگذاری زمین باید دارای شرایط ذیل باشند .
ایمان - تعهد عملی بسلام - نداشتن سوء پیشینه - وفاداری به جمهوری اسلامی
شهرت به حسن اخلاق و آداب اسلامی .
تبصره ۲- نمایندگان فوق (بجز روحانی هیات) به ستاد مرکزی معرفی و در صورت تایید این ستاد منصوب میگرددند .
تبصره ۳- رای نهائی در واگذاری زمین با امضای چهار نفر از اعضای ثابت که یکی از آنان روحانی باشد معتبر خواهد بود .
تبصره ۴- نهادها و سازمانهای فوق باید حداکثر یکماه پس از تقاضای ستاد مرکزی نماینده خود را معرفی نمایند .

فصل پنجم - ضوابط واگذاری

ماده ۱۰- اولویتها .

- بند ۱ - بمنظور رعایت ضرورت در هر منطقه و شهرستان اجرای بندهای (د - ه) این طرح باید بعد از اجرای بندهای قبلی ماده ۳ در صورت وجود باشد و در صورت عدم رفع نیاز این دو بند (د - ه) بترتیب اجرا میگردد . و قبل از اجرای بندهای قبلی اجرای بندهای بعدی مجاز نخواهد بود و به ترتیب ذیل عمل میشود .
 - ۱- زمینهای مسترد شده بدولت و سایر زمینهای دولتی .
 - ۲- زمینهای موات - رها شده - منابع طبیعی قابل احیاء .

بجای

- ۳- زمینهای بایر .
- ۴- زمینهای دایر مشمول واگذاری .
- بند ۲ - افراد . در واگذاری اراضی ، زمین به روستائیان کشاورزی زمین یا کم زمین ساکن روستا ، خوش نشینهای بی زمین و فارغ التحصیلان کشاورزی و سایر افراد علاقمند به کار کشاورزی به ترتیب داده میشود .
- تبصره ۱- زمینهای بایر و دایر مشمول واگذاری فقط به روستائیان کشاورزی زمین یا کم زمین ساکن روستا و خوش نشینان واگذار میشود .
- تبصره ۲- در واگذاری اراضی بند (د) و (هـ) فرزندان مالک در صورتیکه واجد شرایط باشند ، در اولویت خواهند بود .
- تبصره ۳- در صورتیکه با وجود بودن زمینهای بند الف و ب زمینهای بند ج و د تقسیم شود مسوولین تقسیم کننده تحت تعقیب قانونی قرار گرفته و باید خسارات وارده را جبران نمایند .
- ماده ۱۱- زمینهای مذکور در این قانون بجز اراضی موات حسب مورد بعنوان اجاره ، مزارعه ، فروش و یا مجانی با شرایط ذیل و رعایت مقررات این قانون در اختیار واجدین شرایط قرار میگیرد .
- ۱- کشت زمین باید با عرف کشت در محل مطابقت داشته و بدون عذر موجه زمین معطل نماند .
- ۲- عملکرد روی زمین باید بگونه ای باشد که موجب اتلاف زمین نگردد .
- ۳- کشت روی زمینها باید با توجه به نیازهای جامعه باشد .
- ۴- زمینهای واگذار شده قابل انتقال و خرید و فروش (رسمی و غیر رسمی) تبدیل و تفکیک نمیشد ، مگر با اجازه دولت .
- ۵- انتقال گیرنده زمین باید فاقد ممر درآمد دیگری بوده و شخصا روی زمین کار کند و ساکن محل باشد مگر موارد استثنائی که تشخیص آن با مسوولین اجرائی است .
- ۶- مجموع زمین هر انتقال گیرنده باید کمتر از یک عرف محل نباشد .
- تبصره ۱- در مورد زمین موات پس از واگذاری دولت محیی مالک خواهد شد و دولت میتواند در مقابل ارائه امکانات نحوه استفاده از زمین را مشخص نماید و در صورت تخلف بایس گرفتن امکانات و هزینه های دولتی و پرداخت هزینه احیاء به محیی خلع ید خواهد کرد .
- تبصره ۲- عدم رعایت این ضوابط پس از اخطارهای لازم طبق آئین نامه ، موجب

خلع ید واز عهده خسارات وارده برآمدن توسط کشاورز میباشد مگر اینکه عذر زارع در معطل گذاردن زمین موجه باشد .

تبصره ۳- اخطار خلع ید مزبور بوسیله مسولین اجرائی وبا اطلاع ستاد مرکزی انجام میگردد .

تبصره ۴- هزینه های انجام شده از طرف زارع پس از کسر خسارات وارده به او پرداخت خواهد شد .

ماده ۱۲- اراضی مورد احتیاج وزارتخانه ها و سازمانها و شرکتهای دولتی و موسسات خیریه و عام المنفعه و همچنین اراضی مورد نیاز برای مصارف غیر کشاورزی از جمله تامین مسکن برای روستائیان بر اساس طرحهای مصوبه سازمانهای مربوطه بوسیله وزارت کشاورزی و عمران روستائی بررسی و از زمینهای ملی شده و دولتی اختصاص یافته و با شرایط متناسب با طرح راسا توسط وزارت مذکور و با اطلاع ستاد هیاتهای مربوطه واگذار خواهد شد .

تبصره - اراضی دائر و با اثر دولتی یا خریداری شده بوسیله دولت مشمول این ماده نخواهد بود مگر در موارد ضروری .

ماده ۱۳- بمنظور کمک در امر کشاورزی وزارت کشاورزی مجاز است طرحهای خودو اشخاص حقیقی و یا حقوقی را مورد بررسی قرار دهد و در صورت تصویب راسا نسبت به واگذاری اراضی مناسب با طرح مصوب از اراضی ملی شده و دولتی از طریق اجاره یا طرق دیگر اقدام نماید .

تبصره ۱- دولت میتواند در مورد اراضی موات در ماده فوق با ارائه خدمات حق ارائه خدمات دریافت نماید .

تبصره ۲- اراضی که طبق مواد ۱۲ و ۱۳ اختصاص داده میشود فقط با نظر وزارت کشاورزی قابل تفکیک و تبدیل بوده و در صورت تخلف از ضوابط طرح مصوب وزارت کشاورزی مستقیما نسبت به فسخ قرارداد اقدام و پس از کسر خسارات نسبت به پرداخت هزینه های انجام شده اقدام مینماید .

فصل ششم - مواد متفرقه

ماده ۱۴- وظایف هیاتها بقرار زیر است .

۱- سعی در رفع اختلافهای ناشی از اجرای این قانون و در صورت عدم رفع اختلاف ارجاع به دادگاههای صالح .

بجای

- ۲- واگذاری زمین با رعایت اولویتها و ضوابط مربوط مندرج در این قانون .
- ۳- تشخیص صلاحیت و میزان استفاده از وام ، وامکانات کشاورزی برای کشاورزانی که در اجرای مصوبات ۵۹/۲/۳۱ و ۱۳۵۹/۱/۲۶ شورای انقلاب و این قانون زمینی در اختیارشان قرار داده شده یا میشود .
- ۴- کنترل و نظارت بر رعایت ضوابط مذکور در ماده ۱۱ و حفظ منافع و مصالح دولت .
- ماده ۱۵- در مواردیکه مالکیت اراضی مورد شکایت قرار گیرد شورای عالی قضائی موظف است در اسرع وقت دادگاهی جهت رسیدگی به اراضی مزبور و نیز تخلیفات هیاتها و ستاد تشکیل دهد .
- تبصره ۱- در صورتیکه ثابت شد شکایت مغرضانه بوده است شاکی تحت پیگرد و مجازات قرار خواهد گرفت .
- تبصره ۲- چنانچه پس از واگذاری در دادگاه ثابت شود که زمین مشمول قانون واگذاری نمیشود مالک شرعی زمین مخیر است قیمت و یا عوض و یا عین زمین خود را تحویل بگیرد .
- تبصره ۳- کلیه واگذاریها نیکه قبل از این قانون برخلاف قانون مصوب شورای انقلاب انجام گرفته لغو خواهد شد .
- ماده ۱۶- اسنادیکه در اجرای این قانون تنظیم میگردد در دفاتر مخصوصیکه نمونه آن توسط وزارت کشاورزی و سازمان ثبت اسناد و املاک تهیه خواهد شد صادر و این قبیل اسناد در حکم سند رسمی خواهد بود .
- ماده ۱۷- در صورت استنکاف مالکین از اجرای این قانون حاکم شرع یا نماینده وی به نمایندگی از طرف مستنکف اسناد مربوطه را امضاء خواهد نمود .
- ماده ۱۸- دولت موظف است از تاریخ تصویب این قانون آئین نامه اجرائی آنرا ظرف مدت سه ماه تهیه و تصویب نموده و بوسیله ستاد مرکزی به هیاتهای مسوول واگذاری زمین ابلاغ نمایند و در صورت تخلف هیاتهای واگذاری ستاد مرکزی افراد متخلف را به مراجع صالحه جهت پیگرد و صدور حکم مقتضی معرفی مینماید .
- ماده ۱۹- هزینههای اجرای این طرح در سال جاری از محل چهل میلیارد ریال بودجه اختصاصی ستاد و هیاتها و در سالهای آینده از محل درآمدهای دولت (از قبیل فروش زمینهای واگذار شده) در بودجه کل کشور منظور خواهد شد .
- ماده ۲۰- از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین و مقررات و آئین نامه های اجرائی مغایر با آن لغو میگردد .
- طرح قانونی فوق مشتمل بر بیست ماده و سی تبصره در جلسه روز سه شنبه هفتم دیماه یکهزار و سیصد و شصت و یک مجلس شورای اسلامی بتصویب رسیده است .

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۱۳۶۹/۱۱/۹